

[Ministeren for offentlige arbejder]

At der ikke skulle være bevillingsmæssig hjemmel til at udføre støjdæmpende foranstaltninger ved anlægget, skal forstås på den måde, at anlægsmyndigheden ikke kan afholde udgifter til foranstaltninger, der ikke er godkendt af ekspropriationskommissionen.

Spm. nr. S 1201

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (28/5 86):

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvor mange familier vil ministeren skønne bliver nødsaget til at anskaffe en UHF-antenne til TV 2, og vil de, der ikke anskaffer sig en antenne og således ikke kan se TV 2, blive fritaget for at betale licens?«

Begrundelse

Ministeren har oplyst, at det vil blive undersøgt, om de ca. 25 pct. af seerne, der ikke vil kunne se TV 2, når og hvis dette lanceres, kan fritages for licensbetaling. Da et TV 2 ifølge trafikministeren også kræver en speciel UHF-antenne og denne antenne vil koste ca. 1.000 kr. inkl. opsætning, vil der givetvis være en del, der ikke har råd til en sådan ekstra udgift. Andre kan som frie borgere lade være med at købe en antenne, hvis TV 2 ikke interesserer dem. Det vil derfor være interessant at høre, om ministeren også vil lade de sidstnævnte grupper fritage for licens. Dette vil efter spørgerens mening være rimeligt, eftersom de ikke kan se et eventuelt TV 2 alligevel. Gruppens størrelse må kunne beregnes i ministeriet.

Svar (29/5 86):

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Licensafgift pålignes for benyttelse af radiofoni- og fjernsynsmodtagere. Dette fremgår forudsætningsvis af radiolovens § 6 og § 14. Licensafgiften er indtil nu alene anvendt til drift af Danmarks Radio.

Med lovforslaget om TV 2 udvides anvendelsen af afgifterne til også at skulle omfatte tilskud til drift af TV 2. Der er hermed ikke foretaget nogen ændring i princippet om, at der er tale om en afgift for den mulige benyttelse af radio- og TV-apparatet. Samtidig er det bebudet, at der, når det centrale TV 2

begynder at sende på UHF-nettet, forventelig pr. 1. juli 1988, vil blive tale om en licensforhøjelse på omkring 100 kr. årligt uanset andre mulige reguleringer i licensafgiftens størrelse.

Da der således er en vis sammenhæng mellem licensafgiftens størrelse og det faktum, at TV 2 begynder sine centrale udsendelser, kan jeg være enig i, at det konkret kan virke urimeligt, hvis TV 2-udsendelserne ikke stilles til rådighed samtidig med licensafgiftens forhøjelse, og jeg har derfor givet tilsagn om i svar til kulturudvalget på spørgsmål 34, 52 og 54 ad L 245 (TV 2) at undersøge, hvorvidt det teknisk er muligt at undtage seere, der på grund af manglende sendefaciliteter endnu ikke kan se TV 2, for forøget licensafgift.

En eventuel licensfritagelse vil således alene bero på, om de nødvendige sendefaciliteter er til rådighed, og ikke på, om den enkelte seer ønsker at benytte sig af tilbuddet.

Dette følger af princippet om, at afgift betales for benyttelse af apparatet.

Antallet af familier, der må anskaffe en UHF-antenne til TV 2, kan ikke opgøres. Det er bl.a. afhængigt af, hvor mange der har eller får adgang til fællesantenneanlæg på tidspunktet for TV 2's sendestart eller i øvrigt i forvejen har en UHF-antenne til tysk eller svensk TV, som – afhængigt af retningen til den nye TV 2-sendestation set i forhold til den svenske eller tyske sendestation – vil kunne udnyttes umiddelbart.

Spm. nr. S 1202

Til *ministeren for offentlige arbejder* (28/5 86) af:

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Kan ministeren oplyse, hvilke instrukser der findes for orientering af passagerer på DSBs færger i ulykkes- og katastrofesituationer, og om de er tilstrækkelig effektive?«

Begrundelse

Ifølge referater i aviserne den 28. maj 1986, bl.a. B. T., opstod der unødigt ængstelse for, hvad der skete, og for omfanget af katastrofen, da to DSB-færger stødte sammen ud for Halsskov færgehavn den 27. maj 1986, fordi passagererne ifølge pressen ikke fik nogen information.